

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/83/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7017200746
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Tkáč
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7017200746.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tkáča a členov JUDr. Jany Raganovej a JUDr. Ondreja Hvišča PhD., v právnej veci žalobcu F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, XXX XX E., zastúpeného Advokátskou kanceláriou Taragel a Počubayová, s.r.o., so sídlom Starosaská 11, 052 01 Spišská Nová Ves, za ktorú konajú samostatne konatelia JUDr. Miloš Taragel a JUDr. Natália Počubayová, proti žalovanému Okresnému úradu Gelnica, katastrálny odbor, Hlavná 1, 056 01 Gelnica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu orgánu verejnej správy o zápise údajov do katastra nehnuteľnosti na základe záznamovej listiny č. Z-354/2017-320/2017 takto

rozhodol:

I. Z r u š u j e zápis údajov Okresného úradu Gelnica, katastrálny odbor, oddelenie zápisov práv k nehnuteľnostiam, o práve k nehnuteľnosti - parcele reg. „C“ evidovanej na katastrálnej mape č. XXX/X - zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m², zapísanej na Liste vlastníctva č. XXXX, kat. územia L., obec L., okres Gelnica, do operátu katastra nehnuteľností na základe záznamovej listiny č. Z-XXX/XXXX-XXX/XXXX.

II. Žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca podal elektronicky so zaručeným elektronickým podpisom dňa 31.07.2017 na Krajský súd v Košiciach, prostredníctvom portálu e-žaloby správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti postupu orgánu verejnej správy, ktorou žiadal zrušiť zápis údajov o právach k nehnuteľnostiam do operátu katastra nehnuteľností na základe záznamovej listiny č. Z-XXX/XXXX - návrh na zápis zákonného vecného bremena podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, a to na parcele registra „C“ č. XXX/X o výmere XXXX m², druh pozemku : N. F. Y. A., pozemok, na ktorom je dvor a ktorý je umiestnený v zastavanom území obce, evidovaný na LV č. XXXX, katastrálne územie (v ďalšom aj : „kat. úz.“) L. ktorý je vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Tvrdil, že uvedené mu oznámil žalovaný podaním zo dňa 02.06.2017 (odoslaným dňa 14.06.2017), v zmysle § 37 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľnosti a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov. Rovnakým záznamom žalovaného došlo aj k zaťaženiu ďalších pozemkov vedených na listoch vlastníctva č. X, XXX, XXXX, XXXX, XXX, XXXX, XXXX, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXXX Y. XXXX, kat. úz. L., vo vlastníctve tretích osôb. Z výpisu z LV č. XXXX sa žalobca dozvedel, že k jeho pozemku bolo označeným záznamom zapísané vecné bremeno spočívajúce v práve zriaďovať a prevádzkovať verejné siete a stavať ich vedenia na tomto pozemku v prospech oprávnenej obchodnej spoločnosti Alternet, s.r.o., so sídlom Popradská 12, Košice (v ďalšom texte aj: „oprávnený z vecného bremena“). Žalobca v správnej žalobe namietal, že oprávnený z vecného bremena ho žiadnym spôsobom neoslovil, že plánuje na jeho pozemku zriadiť a prevádzkovať verejnú sieť a žiadnym

spôsobom ani nešpecifikoval, akým spôsobom táto verejná sieť bude zriadená a prevádzkovaná. O jej zriadení sa žalobca dozvedel až z predmetného podania žalovaného zo dňa 02.06.2017.

2. Žalobca s poukazom na ustanovenie § 66 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej aj: „zákon o elektronických komunikáciách“), ako aj ďalšie v žalobe citované právne predpisy poukázal na to, že si je vedomý, že priamo zo zákona vznikajú vecné bremená v prospech držiteľov povolení na poskytovanie elektronických komunikačných sietí a služieb, avšak zároveň považoval zriadenie vecného bremena na celý jeho pozemok o výmere XXXX m² za účelom zriadenia a prevádzky verejnej siete v rozpore s čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj doslovným znením označeného ustanovenia zákona, z ktorého vyplýva, že podnik môže verejnú sieť stavať a prevádzkovať na cudzích nehnuteľnostiach len v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme. Podľa žalobcu k splneniu tejto zákonnej podmienky je potrebné predložiť geometrický plán, ktorý by jasne vymedzil nevyhnutný rozsah zákonného vecného bremena. Vyslovil názor, že aj keď zákonné vecné bremeno vzniká priamo zo zákona, vzhľadom na výslovné znenie označeného ustanovenia zákona o elektronických komunikáciách nemôže vzniknúť na celý pozemok, pretože by došlo k takému obmedzeniu jeho vlastníckeho práva, ktoré je neprimerané v pomere k verejnému záujmu voči jeho osobnému záujmu na nerušenom a pokojnom užívaní predmetného pozemku. Namietal preto, že zo zákona nemohlo vzniknúť zákonné vecné bremeno na celý pozemok, preto žalovaný nemal vykonať záznam o jeho vzniku, ale mal požadovať doplnenie návrhu o geometrický plán, ktorým by oprávnený z vecného bremena preukázal nutný rozsah zákonného obmedzenia, resp. na základe takéhoto neúplného návrhu mal odmietnuť vykonať predmetný zápis. Nezákonným postupom žalovaného sa dostal do právnej neistoty pri užívaní jemu patriaceho pozemku, pretože ak by v budúcnosti mal záujem vykonať na tomto pozemku stavebné úpravy, nevedel by v akom rozsahu, pretože oprávnený z vecného bremena na základe takto zapísaného vecného bremena môže obstať a zaberať celý pozemok. Aj v prípade, ak by mal s pozemkom nejaké úmysly, musel by od oprávneného z vecného bremena žiadať súhlas k plánovaným stavebným úpravám. Zároveň si je vedomý, že žalovaný vykonaný záznam o zriadení vecného bremena nemá s ohľadom na jeho vznik konštitutívne účinky, pretože tento iba deklaruje skutočnosť, ktorá vznikla priamo zo zákona, žalovaný by však mal pri vykonaní zápisu takéhoto vecného bremena prihliadať na to, v akom rozsahu vecné bremeno na základe zákona vzniklo, resp. malo vzniknúť, pretože ako jediný orgán verejnej správy má možnosť posúdiť správnosť rozsahu zapisovaného zákonného vecného bremena a nielen prevziať jeho deklarovaný rozsah oprávneným z vecného bremena. Aj na daný prípad je potrebné aplikovať tzv. test proporcionality, t.j. posudzovať kritérium vhodnosti, kritérium potrebnosti a kritérium primeranosti. Uvedené podmienky pri zápise vecného bremena splnené neboli a vecné bremeno bolo zapísané len na základe návrhu oprávneného z vecného bremena, bez akejkoľvek hlbšej analýzy.

3. Žalobca ďalej namietal aj spôsob doručenia oznámenia o zápise vecného bremena v prospech inej osoby podľa § 37 katastrálneho zákona, ktoré mu bolo doručené iba bežnou poštou a nie doporučenou zásielkou. Podľa jeho názoru je takýmto postupom ohrozené právo vlastníkov dotknutých nehnuteľností, ktorí sa nemusia dozvedieť o tom, že došlo k zriadeniu vecného bremena, resp. sa o zásahu dozvedia až po uplynutí všetkých relevantných lehôt, ktoré im zákon priznáva na ochranu práv, vrátane lehoty na uplatnenie nároku na náhradu za zriadenie vecného bremena.

4. V súvislosti s namietaným protiústavným aspektom zápisu zákonného vecného bremena žalobca poukázal na právne názory vyslovené v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 38/95 zo dňa 03.04.1996, v ktorom sa uvádza: „Ústava Slovenskej republiky neumožňuje, aby k vyvlastneniu alebo nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva došlo priamo zákonom... Ustanovenie čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky predpokladá existenciu zákona, na základe ktorého je možné uskutočniť vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva... Ústava Slovenskej republiky neumožňuje, aby k vyvlastneniu alebo nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva došlo priamo zákonom (ako to napr. umožňuje čl. 14 ods. 3 základného zákona spolkovej republiky Nemecko z 23.05.1949 v znení neskorších predpisov)..., ale na základe zákona... Úlohou zákona predpokladaného čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je preto umožniť, aby oprávnený orgán zasiahol do výkonu vlastníckeho práva individuálnych vlastníkov za podmienok určených zákonom. K tomuto zásahu však nie je oprávnená Národná rada Slovenskej republiky zákonom, ale iný orgán, t.j. príslušný orgán štátnej správy.“ Ďalej zdôraznil, že podľa ustálenej rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva je pri obmedzení vlastníckeho práva najzásadnejšie zachovávať princíp proporcionality, ktorý predpokladá, že k zásahu do základného práva alebo slobody príde iba na

účel realizácie niektorého z legitímnych cieľov a v miere, ktorá je pre takúto realizáciu nevyhnutná, pričom zároveň nesmie ísť do podstaty dotknutého práva. V tej súvislosti zdôraznil, že zriadením zákonného vecného bremena na celý pozemok žalobcu došlo k zúženiu obsahu jeho vlastníctva, a aj keď nedošlo k úplnému pozbaveniu vlastníckeho práva, došlo k zásahu takej intenzity, že v skutočnosti v budúcnosti nebude môcť reálne využívať jednotlivé oprávnenia vlastníka. Žalobca poukázal aj na právne závery vyplývajúce z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. Pl. ÚS 19/09 zo dňa 26.01.2011, sp. zn. Pl. ÚS 42/2015 zo dňa 12.10.2016, ako aj rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade Henrich vs. France, sťažnosť č. 13616/88, rozsudok z 22.09.1994 a uzavrel, že: „.... je nemysliteľné, aby v právnom štáte, ktorý je založený na ochrane základných ľudských práv a slobôd, dochádzalo k tomu, že súkromná osoba (ktorou Oprávnený bezpochyby je) môže z vlastnej vôle, bez akéhokoľvek preskúmania orgánom verejnej správy obmedziť vlastnícke právo inej súkromnej osoby, a to v podstate neobmedzene.“ Nechal preto na zvážení správneho súdu prípadnú potrebu podať návrh na Ústavný súd Slovenskej republiky, na preskúmanie súladu § 66 zákona o elektronických komunikáciách, resp. relevantných ustanovení katastrálneho zákona s čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky.

5. V závere správnej žaloby žalobca pre úplnosť dodal, že aj keď k jeho vyššie uvedenej argumentácii sa ponúka námietka, že svoje práva a pripomienky k zriadeniu verejnej siete by mohol eventuálne uplatňovať v rámci územného a stavebného konania, ak by sa aj stal účastníkom takéhoto konania (čo však nemusí nastať vždy, pretože podľa ustanovenie § 55 ods. 2 písm. e/ až g/ stavebného zákona postačuje pri výstavbe verejných sietí len ohlásenie a žalobca nevie, o aký druh verejnej siete ide v danom prípade), zriadenie vecného bremena v takom rozsahu, v akom bolo zapísané, ho pozbavuje možnosti vyjadriť súhlas alebo nesúhlas s výstavbou verejnej siete a takýto súhlas nie je už v ďalšom konaní potrebný, keďže oprávnený z vecného bremena má k pozemku žalobcu hmotnoprávny titul. Žalovaný preto vykonaním zápisu vecného bremena na návrh oprávneného z vecného bremena bez toho, aby k takémuto návrhu bol priložený geometrický plán s vymedzením jeho rozsahu, konal protizákonne a došlo tak k porušeniu žalobcových subjektívnych práv, resp. jeho základných práv a slobôd.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 29.09.2017 k správnej žalobe uviedol, že nesúhlasí s názorom žalobcu, že k návrhu oprávneného na zápis vecného bremena do katastra nehnuteľností záznamom mal žiadať doložiť geometrický plán na určenie rozsahu vecného bremena. Z návrhu oprávneného totižto vyplýva, že zákonné vecné bremeno zaťažuje celé nehnuteľnosti a nie iba ich časti. Zároveň tvrdil, že návrhom oprávneného (podnik v zmysle príslušných ustanovení zákona o energetike) na zápis vecného bremena do katastra nehnuteľnosti záznamom bol viazaný. Samotným oprávneným z vecného bremena bol návrh pred jeho zápisom do katastra nehnuteľnosti dvakrát menený, resp. doplňovaný. Poukázal aj na to, že mesto Gelnica ako vecne a územne príslušný stavebný úrad vo svojom rozhodnutí o umiestnení líniovej stavby: „Gelnica - optická sieť“ na pozemkoch v kat. úz. L. (územné rozhodnutie) č. 2012/00420/URP-Ká zo dňa 17.12.2012 neuložilo oprávnenému ako podmienku pre umiestnenie a projektovú prípravu stavby vyhotovenie geometrického plánu na určenie rozsahu vecného bremena. Žalobca, podľa názoru žalovaného musel byť účastníkom predmetného územného konania a ako taký mal právo uplatňovať si svoje pripomienky k rozsahu vecného bremena, minimálne v časti týkajúcej sa pozemku, parcela registra „C“, č. XXX/X, N. F. Y. A. E. Q. XXXX m², ktorého je výlučným vlastníkom. K spôsobu doručovania oznámenia o zápise do katastra záznamom, t.j. že žalovaný odosiela takéto zásielky bežnou poštou a nie doporučene, žalovaný argumentoval obsahom vyhlášky Úradu geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky č. 22/2010 Z. z., ktorou sa vydáva spravovací poriadok pre katastrálne úrady a správy katastra, kde v § 21 sa žiadnym spôsobom nešpecifikuje, ktoré zásielky sa akým spôsobom majú zasielať. Zasielanie oznámenia o zápise do katastra záznamom podľa § 37 katastrálneho zákona ako obyčajné zásielky (bežnou poštou, nedoporučene) na katastrálnych úradoch je bežný a ustálený spôsob doručovania. Aj keď si je žalovaný vedomý tej skutočnosti, že zasielanie obdobných oznámení (podľa § 37 katastrálneho zákona) vo forme obyčajnej zásielky môže v určitých prípadoch spôsobiť problémy pri preukazovaní dodržania lehoty na podanie správnej žaloby, v danej veci sa o uvedený prípad nejedná. Zdôraznil, že zápis zákonného vecného bremena do katastra nehnuteľností záznamom má vo vzťahu k vzniku vecného bremena iba evidenčnú funkciu (deklaratórny účinok), ktorý nemá vplyv na vznik vecného bremena (§ 5 ods. 2 katastrálneho zákona). Skutočnosť, že dôjde resp. došlo k vzniku núteného obmedzenia užívania nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, sa žalobca musel (mal) dozvedieť minimálne z titulu svojho postavenia ako účastníka príslušného územného konania, ako aj z titulu riadneho výkonu svojich vlastníckych práv k zaťaženému pozemku.

7. V závere vyjadrenia žalovaný uviedol, že zákonné vecné bremená sa v zmysle § 28 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 461/2009 Z. z. zapisujú do katastra nehnuteľností záznamom iba na základe samotného návrhu. Táto vyhláška, ale ani žiaden iný právny predpis pritom neustanovujú, že by navrhovateľ mal k návrhu doložiť ďalšie prílohy. Ak tak oprávnený ale spravil, a ako navrhovateľ doložil aj fotokópie príloh uvádzaných v návrhu, nebolo to jeho povinnosťou. Žalovaný je zároveň pri výkone svojej činnosti viazaný aj internými aktmi vydanými Úradom geodézie, kartografie a katastra Slovenskej republiky, ako ústredným orgánom štátnej správy na úseku katastra, ktorý vydal dňa 31.07.2013 pod č. KO-3908/2013-712 stanovisko k zápisu zákonných vecných bremien do katastra nehnuteľností s tým, že tento úrad uviedol, že vecné bremeno, ktoré vzniká zo zákona o elektronických komunikáciách, viazne na dotknutých nehnuteľnostiach, nie na častiach nehnuteľností. Správa katastra nerozhoduje o rozsahu vecného bremena, jeho rozsah je iba právom účastníkov a v právomoci správy katastra je ho len zapísať. Z uvedeného preto vyplýva, že požiadavka na predloženie geometrického plánu je neopodstatnená.

8. Žalobca k vyjadreniu žalovaného replikou nezaujal žiadne stanovisko, napriek tomu, že vyjadrenie žalovaného spolu s výzvou súdu na repliku a potrebným procesným poučením mu bolo doručené dňa 05.10.2017.

9. Krajský súd v Košiciach ako vecne a miestne príslušný súd, postupujúc podľa ustanovenia § 177 a nasledujúcich Správneho súdneho poriadku, v konaní o všeobecnej správnej žalobe, preskúmal postup žalovaného smerujúci k záznamu vykonanému na LV č. XXXX, kat. úz. L. na základe záznamovej listiny č. N.-XXX/XXXX, ktorú skutočnosť oznámil žalovaný žalobcovi podľa § 37 zákona č. 162/1995 podaním zo dňa 02.06.2017, oboznámil sa aj s úplným obsahom žalovaným predloženého administratívneho spisu a dospel k záveru o tom, že podaná žaloba žalobcu je dôvodná, preto za splnenia podmienok uvedených v § 105 ods. 2 písm. a/, § 106, § 182 ods. 1 písm. g/ ako aj § 107 ods. 2 SSP vo veci verejne vyhlásil rozsudok dňa 24.03.2021, ktorým žalobe vyhovel a zrušil zápis údajov v operáte katastra nehnuteľností na základe vyššie špecifikovanej záznamovej listiny.

10. Správny súd poukazuje na to, že podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím, či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu. Zákonodarca v právnej úprave správneho súdnictva predpokladá súdny prieskum každého takéhto objektívne poznateľného výstupu z konania správneho orgánu smerujúceho voči občanovi, ako aj právnickej osobe, bez ohľadu na jeho označenie, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, alebo ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté.

11. Úlohou súdu v správnom súdnictve nie je nahradzovať činnosť správnych orgánov (súd na to nemá kompetenciu) ale len preskúmať zákonnosť rozhodnutí správnych orgánov, teda či kompetentné orgány pri riešení konkrétnych otázok (vymedzených správnu žalobou) rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy.

12. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavného zákona č. 460/ 1992 Z.z. v platnom znení - Ústavy Slovenskej republiky, štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

13. Podľa čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu.

14. Podľa § 66 ods. 1 písm. a/ zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov, podnik môže v nevyhnutnom rozsahu a ak je to vo verejnom záujme zriaďovať a prevádzkovať verejné siete a stavať ich vedenia na cudzej nehnuteľnosti.

15. Podľa § 66 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách, povinnosti zodpovedajúce oprávneniam podľa odseku 1 písm. a/ sú vecnými bremenami viaznucimi na dotknutých nehnuteľnostiach. Návrh na vykonanie záznamu do katastra nehnuteľností podá podnik. Ak dôjde k prevodu alebo prechodu vlastníctva siete alebo jej časti, vo vzťahu ku ktorej vznikli oprávnenia podľa odseku 1, oprávnenia podľa odseku 1 prechádzajú na nového vlastníka, ak je podnikom.

16. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv, práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len „vklad“), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len „záznam“) a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len „poznámka“). Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia zápisom práv k nehnuteľnostiam sa rozumie vklad, záznam a poznámka. Podľa ods. 3 označeného zákonného ustanovenia zápisy práv k nehnuteľnostiam majú právotvorné, evidenčné alebo predbežné účinky podľa tohto zákona.

17. Podľa § 35 zákona o katastri nehnuteľností, okresný úrad vykoná záznam bez návrhu, prípadne na návrh vlastníka alebo inej oprávnenej osoby. Návrh na vykonanie záznamu možno podať aj prostredníctvom elektronického formulára, ktorý úrad zverejní na svojom webovom sídle. Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia prílohou návrhu na vykonanie záznamu je

- a) verejná listina alebo iná listina, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti; ak ide o zápis záložného práva, ktoré vzniká zo zákona, listinu preukazujúcu existenciu pohľadávky nie je potrebné prikladať,
- b) identifikácia parciel, ak vlastnícke právo k nehnuteľnosti nie je zapísané v liste vlastníctva,
- c) iné listiny, ktoré majú dôkaznú hodnotu pre konanie.

18. Podľa § 36 zákona o katastri nehnuteľností, okresný úrad posúdi, či je predložená verejná listina alebo iná listina bez chýb v písaní alebo počítaní a bez iných zrejmych nesprávností a či obsahuje náležitosti podľa tohto zákona. Podľa ods. 2 označeného ustanovenia zákona, ak je verejná listina alebo iná listina spôsobilá na vykonanie záznamu, okresný úrad vykoná záznam do katastra.

19. Podľa § 37 zákona o katastri nehnuteľností, okresný úrad oznámi tým osobám, ktorých právo k nehnuteľnosti bolo zápisom dotknuté, že vykonala zápis do katastra záznamom, a to do 15 dní odo dňa zápisu práva do katastra.

20. Podľa § 28 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 461/2009 Z.z. ktorou sa vykonáva zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, na vykonanie záznamu na návrh podľa § 34 ods. 1 zákona sú spôsobilé najmä návrh, ak ide o práva k cudzím veciam.

21. Správny súd k možnosti súdneho prieskumu označeného zápisu údajov o právach k nehnuteľnostiam do operátu katastra nehnuteľností na základe záznamovej listiny č. N.-XXX/XXXX uvádza, že žalovanému ako orgánu štátnej správy, ktorý je súčasťou výkonnej moci štátu zákonodarca v ustanovení § 4 ods. 1 v spojení s § 36 a nasledujúcich katastrálneho zákona stanovil právomoc rozhodovať, či sú splnené podmienky na zápis práv k nehnuteľnostiam do katastra (okrem iných) na základe záznamu. Predpokladom zákonného postupu žalovaného, ktorým v danej veci bol vykonaný záznam podľa § 36 ods. 1 a 2 katastrálneho zákona bola aplikácia tejto právnej normy v súčinnosti s aplikáciou právnej úpravy uvedenej v § 34 a nasledujúcich katastrálneho zákona. Zákonodarca v katastrálnom zákone za zápis práv k nehnuteľnostiam označuje vklad, záznam a poznámku a súčasne stanovuje, že práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra a záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra. Z uvedeného tak plynie záver, že tak ako vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra, tak aj záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra sú, resp. môžu byť dotknuté práva k nehnuteľnostiam, na ktorej skutočnosti nič nemení ani to, že v prípade záznamov tento plní evidenčnú funkciu, ktorá nemá vplyv na vznik, zmenu ani zánik práv k nehnuteľnostiam. Logickým výkladom uvedenej právnej úpravy záznam ako úkon orgánu verejnej správy je potrebné považovať za individuálny správny akt, ktorého zákonnosť podlieha súdnemu prieskumu (právny názor vyplývajúci z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Sžrk/1/2016 zo dňa 16. 05. 2017).

22. Z obsahu administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, že žalovanému bol dňa 20.03.2017 doručený návrh na zápis vecného bremena do katastra nehnuteľností záznamom, ktorý bol zaevidovaný pod č. N. - XXX/XXXX, podaný navrhovateľom Alternet, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Popradská 12, ktorý deklaroval, že v zmysle príslušných ustanovení zákona o elektronických komunikáciách je podnikom poskytujúcim verejnú sieť a na základe § 66 ods. 1 zákona o elektronických komunikáciách je oprávnený, okrem iného zriaďovať a prevádzkovať verejné siete a stavať ich vedenia na cudzej nehnuteľnosti. Z obsahu tohto návrhu ďalej vyplýva, že podnik zriaďuje, prevádzkuje a stavia vedenie

verejnej siete na nehnuteľnostiach, ktoré sú evidované na listoch vlastníctva č. X, XXX, XXXX, XXXX, XXX, XXXX, XXXX, XXX, XXX, XXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX Y. XXXX vedených žalovaným pre kat. úz. L.. V zmysle § 35 ods. 2 katastrálneho zákona v spojení s § 69 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách navrhol, aby žalovaný záznamom zapísal vecné bremeno zodpovedajúce oprávneniam navrhovateľa podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ktoré viazne na vyššie špecifikovaných nehnuteľnostiach na príslušných listoch vlastníctva nasledovne: „Vecné bremeno spočívajúce v práve zriaďovať a prevádzkovať verejné siete a stavať ich vedenia na „Nehnuteľnostiach“ podľa zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v prospech oprávneného - Alternet, s.r.o., Popradská 12, 04001 Košice, IČO: 36 576 204.“ Z obsahu podaného návrhu vyplýva, že jeho prílohou bolo plnomocenstvo, výpis z Obchodného registra navrhovateľa, potvrdenie o tom, že navrhovateľ splnil podmienky všeobecného povolenia na poskytovanie verejnej telekomunikačnej siete a právoplatné územné rozhodnutie. Navrhovateľ následne viackrát opravoval podaný návrh, ale len v časti špecifikácie vecným bremenom zaťažených nehnuteľností. Prílohou podaného návrhu bolo plnomocenstvo, výpis z obchodného registra navrhovateľa, potvrdenie TÚSR o tom, že navrhovateľ splnil podmienky všeobecného povolenia na poskytovanie verejnej telekomunikačnej siete a právoplatné územné rozhodnutie.

23. Z pripojeného Územného rozhodnutia mesta Gelnice, číslo: 2012/00420/URP-Ká zo dňa 17.12.2012 vyplýva, že mesto Gelnica ako vecne a územne príslušný stavebný úrad podľa § 39a zákona č. 50/1976 Zb. - stavebného zákona v jeho platnom znení vydalo rozhodnutie o umiestnení líniovej stavby „Gelnica - optická sieť“ na pozemkoch v kat. úz. L.. Z obsahu tohto rozhodnutia vyplýva, že predmetnú stavbu verejnej siete je v zmysle § 66 zákona o elektronických komunikáciách navrhovateľ oprávnený zriaďovať a prevádzkovať na cudzích nehnuteľnostiach. Stavba pritom rieši nové vonkajšie slaboprúdové rozvody - zemné optické vedenie spájajúce prevažne objekty bytovej výstavby za účelom podnikania v oblasti verejných telekomunikačných sietí. Z výroku rozhodnutia vyplýva opis navrhovanej trasy predmetnej optickej siete s tým, že stavba bude realizovaná v intraviláne mesta Gelnica v trávnom poraste výkopom, popod chodníky pretláčaním a popod miestne komunikácie mikrotunelovaním. Dĺžka optickej trasy je 5900 m. Z rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsah a umiestnenie stavby bolo zakreslené v kópiách z katastrálnej mapy s tým, že v konaní neboli uplatnené žiadne námietky účastníkov konania. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že územné rozhodnutie má povahu verejnej vyhlášky, preto musí byť vyvesené po dobu pätnástich dní na verejne prístupnom mieste, v meste obvyklým spôsobom. Rozhodnutie bolo doručené zástupcovi navrhovateľa, mestu Gelnica so žiadosťou o zverejnenie verejnej vyhlášky spôsobom v mieste obvyklým a ostatným účastníkom konania zverejnením verejnej vyhlášky.

24. Správny súd poukazuje na to, že zákonodarca ako základné pravidlá správneho konania označuje základné postuláty, ktoré sú správne orgány povinné dodržiavať v rámci správneho konania. Je to súhrnné označenie, ktoré zahŕňa tak princípy, ako aj zásady správneho konania. Za princíp sa vo všeobecnosti považujú také postuláty, ktoré presahujú rámec správneho konania, spravidla vychádzajú z filozofického - právnych prameňov, prípadne z ústavného práva (napr. princíp legality) a platia, resp. platili by v rámci správneho konania aj v prípade, ak by explicitne neboli obsiahnuté v texte správneho poriadku. Zásadou sa najčastejšie rozumie všeobecné pravidlo aplikované v konkrétnom právnom odvetví, reagujúce na špecifiká daného odvetvia, prípadne konania. Pravidlá správneho konania však nie sú obsiahnuté len v § 3 a 4 správneho poriadku, ale sú implicitne vyjadrené aj v iných častiach správneho poriadku. Správny súd zdôrazňuje, ak správny orgán postupujúci podľa osobitného predpisu nemôže uplatniť správny poriadok a tým ani zásady správneho konania v ňom uvedené, je potrebné tieto pravidlá konania abstrahovať z iných všeobecne záväzných právnych predpisov (napr. z ústavy Slovenskej republiky, medzinárodných zmlúv, z európskych prameňov práva a pod.).

25. Aj keď podľa § 34 ods. 3 katastrálneho zákona sa na vykonanie záznamu nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, t.j. správny poriadok, vzhľadom na vyššie uvedené, ako aj s odkazom na existujúcu judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky má správny súd za to, že podľa základných pravidiel správneho konania obsiahnutých v správnom poriadku sa má postupovať aj v prípade osobitných konaní (ak osobitná právna úprava neobsahuje vlastný katalóg základných pravidiel konania), a to aj v prípade, ak z osobitnej právnej úpravy vyplýva, že na predmetné konanie sa všeobecný predpis o správnom konaní nevzťahuje (napr. právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžr/68/2011: „Najvyšší súd nielen v zmysle čl. 1 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, ale aj v zmysle rezolúcie číslo (77) 31 Výboru ministrov Rady Európy o správnom

konaní zastáva právny názor, že zásady správneho konania sa musia vzťahovať aj na osobitné správne konania, ktoré subsidiárne pôsobia na správny poriadok výslovne vylúčili.“

26. V danej veci je podľa názoru správneho súdu podstatným, že oprávnený z vecného bremena v konaní o vydanie územného rozhodnutia doložil stavebnému úradu kópie katastrálnych máp, na ktorých bol zakreslený rozsah a umiestnenie navrhovanej líniovej stavby, na ktorú sa podľa § 56 písm. b/ stavebného zákona stavebné povolenie nevyžaduje. Označené územné rozhodnutie č. 2012/00420/URP-Ká zo dňa 17.12.2012 o umiestnení líniovej stavby „Gelnica - optická sieť“ stanovuje, že stavba bude vykoná v trávnom poraste výkopom, popod chodníky pretláčaním a popod miestne komunikácie mikrotunelovaním v dĺžke trasy 5900 m. Vydané územné rozhodnutie má povahu verejnej vyhlášky a ostatným účastníkom konania, t.j. aj žalobcovi bolo doručované jej zverejnením v meste Gelnica.

27. Z vyššie uvedených skutočností nesporne vyplýva, že zriadením vecného bremena k nehnuteľnosti žalobcu, a to parc. reg. „C“ č. XXX/X o výmere XXXX m² došlo k zásahu do jeho subjektívnych práv, pretože oprávnenému z vecného bremena vzniklo právo zriadiť a prevádzkovať verejnú sieť, ako aj stavať jej vedenie na celom pozemku žalobcu. Žalobca v priebehu konania pred súdom nespochybňoval verejný záujem na zriadení a prevádzke verejnej siete v prospech oprávnenej osoby, namietal však rozsah vecného bremena, ktoré zaťažuje celú jeho parcelu, keď tvrdil, že toto bolo zriadené vo väčšom, než nevyhnutnom rozsahu. V tom videl aj nezákonnosť postupu žalovaného, ktorý na rozsah zákonného vecného bremena nevykonával test proporcionality, teda žalovaný podľa žalobcu mal posudzovať kritérium vhodnosti, kritérium potrebnosti a kritérium primeranosti vo vzťahu k jeho oprávneniam vlastníka predmetného pozemku. Správny súd k tomu dodáva, že aj formulácia uvedená vo výroku územného rozhodnutia nasvedčuje tomu, že pre potreby líniovej stavby (vzhľadom na jej charakteristiku ako výkopu pre uloženie optického vedenia v dĺžke 5900 m) sa javí ako neprimerané zaťaženie celej nehnuteľnosti žalobcu vo výmere XXXX m².

28. Vzhľadom na tieto skutočnosti správny súd zastáva názor, že bolo povinnosťou žalovaného pri zápise práv k nehnuteľnosti žalobcu záznamom (pri zásahu do základného práva vlastníť majetok bez obmedzenia v zmysle čl. 20 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky), postupovať podľa zásady legality, t.j. skúmať, či k zásahu došlo zákonom alebo na základe zákona (čl. 13 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky) a vyhodnotiť aj jeho proporcionality, teda, či tento zásah obстоjí ako primeraný ohľadom na účel, ktorý sleduje. Za týmto účelom bolo povinnosťou žalovaného pred vykonaním samotného záznamu vykonať test proporcionality, pretože zákonné vecné bremeno v zmysle ust. § 66 zákona o elektronických komunikáciách môže byť zriadené iba v nevyhnutnom rozsahu a vo verejnom záujme. Verejný záujem v tomto konaní pred súdom spochybnený nebol, sporným však zostalo, či zákonné vecné bremeno bolo zriadené v nevyhnutnom rozsahu, vzhľadom na potreby označenej líniovej stavby. Uvedené podľa názoru správneho súdu možno posúdiť len oboznámením sa aj s obsahom kópií katastrálnych máp, v ktorých je zakreslený rozsah a umiestnenie stavby (konkrétne na parcele patriacej žalobcovi). Podľa názoru správneho súdu bolo povinnosťou žalovaného tieto skutočnosti pred vykonaním záznamu zisťovať, vyhodnotiť a prípadne aj žiadať oprávneného z vecného bremena na doplnenie návrhu na zápis vecného bremena o geometrický plán, ktorý by identifikoval nevyhnutnú časť nehnuteľnosti zaťaženú predmetnou stavbou. Súd sa nestotožnil s obranou žalovaného, že uvedené skutočnosti nie je oprávnený skúmať a je jeho povinnosťou vychádzať iba zo samotného návrhu, pretože podľa § 66 zákona o elektronických komunikáciách môže podnik zriaďovať a prevádzkovať verejnú sieť a stavať ich vedenia na cudzej nehnuteľnosti iba v nevyhnutnom rozsahu, ktoré oprávnenie je zákonným vecným bremenom viazaným na dotknutej nehnuteľnosti. Práve s ohľadom na túto skutočnosť je povinnosťou žalovaného pred vykonaním záznamu skúmať splnenie podmienky zaťaženia nehnuteľnosti vecným bremenom iba v nevyhnutnom rozsahu.

29. Výhradu žalobcu k spôsobu doručovania oznámenia žalovaného o zápise do katastra záznamom v zmysle § 37 katastrálneho zákona súd nepovažoval za dôvodnú, pretože takéto doručovanie je plne v súlade s príslušnými ustanoveniami vyhlášky č. 22/2010 T.z., ktorou sa vydáva spravovací poriadok pre katastrálne úrady a správy katastra a navyše aj podľa žalovaného je takýto postup bežný a ustálený spôsob doručovania. Správny súd nepovažoval ani za potrebné vyhovieť podnetu žalobcu na procesný postup podľa § 100 ods. 1 písm. b/ SSP, pretože nedospel k záveru o nutnosti konania pred ústavným súdom o súlade právnych predpisov.

30. Správny súd na základe vyššie uvedenej úvahy dospel záveru o dôvodnosti podanej žaloby a preto z dôvodov uvedených v ust. § 191 ods. 1 písm. c/ a g/ Správneho súdneho poriadku rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie, ktorou bude povinnosťou žalovaného pri rešpektovaní právneho názoru vyplývajúceho z tohto rozhodnutia, posudzovať zaťaženie nehnuteľnosti vecným bremenom iba v nevyhnutnom rozsahu a v prípade potreby zabezpečiť pre zápis vecného bremena do katastra nehnuteľností záznamom potrebné listiny vymedzujúce jeho nevyhnutný rozsah.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 167 ods. 1 SSP a žalobcovi, ktorý bol v konaní plne úspešný priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku uznesením vydaným vyšším súdny úradníkom procesným postupom podľa § 175 ods. 2 SSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú možno podať na Krajskom súde v Košiciach v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 Správneho súdneho poriadku uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva a návrh výroku rozhodnutia.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že

- a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
- c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred krajským súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
- e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený krajský súd,
- f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
- h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
- i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
- j) podanie bolo nezákonne odmietnuté.

Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v § 440 odsek 1 písm. g) až i) Správneho súdneho poriadku sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred krajským súdom.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom, ak nemá sám vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.